

UJEDINJENE
NACIJE

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena na
teritoriji bivše Jugoslavije od
1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-T
Datum: 13. mart 2012.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: **sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući**
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: **g. John Hocking**

Odluka od: **13. marta 2012.**
TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU OPTUŽENOG DA SVJEDOKA
ZORANA PETROVIĆA POZOVE RADI UNAKRSNOG ISPITIVANJA**

Tužilaštvo:

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi:

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po "Zahtjevu optuženog da svjedoka Zorana Petrovića-Piroćanca pozove radi unakrsnog ispitivanja", podnesenom 22. februara 2012. godine (dalje u tekstu: Zahtjev), i ovim donosi odluku s tim u vezi.

1. Vijeće je 21. decembra 2009. na povjerljivoj osnovi donijelo "Odluku po Petom zahtjevu tužilaštva za prihvatanje pismenih izjava umjesto svjedočenja *viva voce* na osnovu pravila 92bis (svjedoci u vezi sa Srebrenicom)", kojom je u spis uvrstilo, između ostalog, transkripte prethodnog svjedočenja Zorana Petrovića (dalje u tekstu: svjedok) u predmetu *Popović i drugi* na osnovu pravila 92bis Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik).¹ U Odluci po Petom zahtjevu na osnovu pravila 92bis, Vijeće je pregledalo iskaz sadržan u transkriptima prethodnog svjedočenja svjedoka kojeg je na usvajanje ponudilo tužilaštvo i na osnovu pravila 92bis(A) Pravilnika odlučilo da prihvati pismeno svjedočenje svjedoka, a da pritom od njega ne zahtijeva da pristupi radi unakrsnog ispitivanja.²

2. Vijeće je prilikom donošenja odluke konstatovalo da je svjedok dodijeljen Ljubomiru Borovčaninu tokom operacije u Srebrenici, da je tamo snimio dokumentarni film i da je prilikom svjedočenja u predmetu *Popović i drugi* konkretno ispitan o jednom snimku skladišta u Kravici ispred kojeg se nalazila gomila leševa.³ Vijeće je konstatovalo da je svjedok svjedočio o djelima i ponašanju Ratka Mladića, koji je se u Optužnici imenuje kao učesnik udruženog zločinačkog poduhvata (dalje u tekstu: UZP), optužen u vezi s događajima u Srebrenici.⁴ Međutim, Vijeće je takođe uzelo u obzir da je svjedočenje svjedoka u vezi s materijalom snimljenim oko Potočara i tokom događaja u skladištu u Kravici (dalje u tekstu: snimljeni materijal u vezi sa Srebrenicom)

¹ Javna redigovana verzija "Odluke po Petom zahtjevu tužilaštva za prihvatanje pismenih izjava umjesto svjedočenja *viva voce* na osnovu pravila 92bis (svjedoci u vezi sa Srebrenicom)" donesene 21. decembra 2009. godine, 6. mart 2012. godine (dalje u tekstu: Odluka po Petom zahtjevu na osnovu pravila 92bis). Vijeće ima u vidu da je ta odluka prvobitno donesena na javnoj osnovi, ali je dobila povjerljivi status na osnovu Odluke u vezi sa zaštitnim mjerama za svjedoke, povjerljivo, par. 37. Vijeće takođe ima u vidu da se u oba podneska i u odlukama svjedok navodi kao "Zoran Petrović-Piroćanac". V. npr. Zahtjev, par. 1; Odluka po Petom zahtjevu na osnovu pravila 92bis, par. 24.

² Odluka po Petom zahtjevu na osnovu pravila 92bis, par. 46.

³ Odluka po Petom zahtjevu na osnovu pravila 92bis, par. 24.

⁴ Odluka po Petom zahtjevu na osnovu pravila 92bis, 38, 43.

kumulativno u odnosu na svjedočenja drugih svjedoka.⁵ Vijeće je takođe uzelo u obzir da, iako svjedok možda jeste svjedočio o djelovanju Ratka Mladića i drugih učesnika UZP-a, on "n[ije] svjedočio ni o jednom djelu ni ponašanju učesnika UZP-a u vezi sa Srebrenicom za koja bi optuženi mogao snositi odgovornost po Optužnici, ili [je] bio u dovoljnoj mjeri podvrgnut unakrsnom ispitivanju u ranijim predmetima tako da [ga] nije potrebno pozivati na unakrsno ispitivanje u ovom predmetu".⁶

3. Optuženi sada u Zahtjevu traži da se izda nalog kojim bi se svjedok pozvao radi unakrsnog ispitivanja u svjetlu svjedočenja svjedoka Roberta Blocka u ovom postupku 21. februara 2012. godine.⁷ Optuženi napominje da je Block svjedočio o tome da su mu svjedok i još jedna osoba s Pala rekli da se optuženi razljutio zbog prikazivanja snimljenog materijala o Srebrenici.⁸ Optuženi takođe napominje da Block nije svjedočio u predmetu *Popović i drugi* i da svjedoku za vrijeme svjedočenja u predmetu *Popović i drugi* nije postavljeno pitanje o tome da li je optuženi bio ljut zbog emitovanja snimljenog materijala o Srebrenici ili da li je preuzeo korake da naredi da se snimak zaplijeni.⁹ Optuženi tvrdi da će svjedok, ako bude pozvan da svjedoči, poreći da je Blocku rekao da se optuženi razljutio.¹⁰

4. Tužilaštvo se ne protivi Zahtjevu.¹¹

5. Vijeće podsjeća na to da u Pravilniku nema nijedne odredbe koja se odnosi na ponovno razmatranje odluka koje je donijelo. Međutim, standard za ponovno razmatranje neke odluke koji je opisalo Žalbeno vijeće je da "veća imaju inherentno diskreciono ovlašćenje da preispituju ranije donete interlokutorne odluke u izuzetnim slučajevima, 'ako se pokaže očigledna greška u rezonovanju ili ako je to potrebno kako bi se sprečila nepravda'".¹² Shodno tome, Vijeće smatra da je potrebno da ispita da li je zbog pitanja

⁵ Odluka po Petom zahtjevu na osnovu pravila 92bis, par. 37(x).

⁶ Odluka po Petom zahtjevu na osnovu pravila 92bis, 44.

⁷ Zahtjev, par. 1, 10.

⁸ Zahtjev, par. 3, gdje se upućuje na T. 2492-24927 (21. februar 2012. godine).

⁹ Zahtjev, par. 4.

¹⁰ Zahtjev, par. 5-6.

¹¹ Odgovor na Karadžićev "Zahtjev da pozove svjedoka Zorana Petrovića-Piročanca radi unakrsnog ispitivanja", 29. februar 2012. godine, par. 1-2.

¹² Odluka po zahtjevima optuženog za ponovno razmatranje odluka o formalnom primanju na znanje činjenica o kojima je već presudeno, 14. jun 2010. godine, par. 12, gdje se poziva na *Tužilac protiv Slobodana Miloševića*, predmet br. IT-02-54-AR108bis.3, povjerljiva Odluka po zahtevu Srbije i Crne Gore za preispitivanje odluke Pretresnog veća od 6. decembra 2005., 6. april 2006. godine, par. 25, fusnota 40 (gdje se citira *Kajelijeli protiv tužioca*, predmet br. ICTR-98-44A-A, Presuda, 23. maj 2005. godine, par. 203-204.); v. takođe *Ndindabahizi protiv tužioca, Decision on Defence "Requête de l'Appelant en Reconsidération de la Décision du 4 avril 2006 en Raison d'une Erreur Matérielle" /Odluka*

koja proističu iz Blockovog svjedočenja nužno da ponovno razmotri svoju Odluku po Petom zahtjevu na osnovu pravila 92bis u odnosu na svjedoka, kako bi se spriječila nepravda.

6. Vijeće ima u vidu da je Block tokom svog svjedočenja pred Vijećem 21. februara 2012. izjavio da je svjedok bio jedan od neposrednih izvora iz kojeg je čuo da je optuženi bio ljut zbog emitovanja snimljenog materijala u vezi sa Srebrenicom.¹³ Vijeće smatra da je svjedočenje o reakciji optuženog na snimljeni materijal u vezi sa Srebrenicom relevantno za navode u Optužnici koji se odnose na događaje u Srebrenici u julu 1995. godine. Osim toga, Vijeće smatra da bi bilo u interesu pravde da svjedoka direktno sasluša u vezi s tim kako bi ocijenilo vjerodostojnost dokaza iz druge ruke koje je Block iznio o tom pitanju. Nadalje, Vijeće smatra da bi bilo u interesu pravde da svjedok bude unakrsno ispitivan u vezi s drugim aspektima snimljenog materijala koji se odnosi na Srebrenicu. Stoga, Vijeće zaključuje da je potrebno da ponovno razmotri svoju odluku kojom je prihvatio svjedočenje svjedoka na osnovu pravila 92bis bez potrebe da se on pozove radi unakrsnog ispitivanja, kako bi se spriječila nepravda.

7. Shodno tome, Vijeće, na osnovu pravila 54 i 92bis Pravilnika, ovim **PONOVO RAZMATRA** svoju Odluku po Petom zahtjevu na osnovu pravila 92bis u odnosu na svjedoka i **NALAŽE** da svjedok pristupi radi unakrsnog ispitivanja i da se njegovo svjedočenje iznese u skladu s pravilom 92ter.

Sastavljen na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleska verzija mjerodavna.

/potpis na originalu/
sudija O-Gon Kwon,
predsjedavajući

Dana 13. marta 2012.

U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]

po zahtjevu žalioca da se odluka od 4. aprila 2006. godine ponovno razmotri zbog materijalne greške koji je podnijela odbrana/, 14. juni 2006. godine, par. 2.

¹³ T. 24926 (21. februar 2012. godine).